

Eerste expositie van Willem Friedrich na 15 jaar struinen door het platste land ter wereld

Dat vlakke land, dat Oldambt, dat is van hem!

Willem Friedrich is een zoon van Oudeschans. Hij groeide op tussen het lieflijke Westerwolde en het ruige Oldambt, tussen de bossen in het zuiden en de eindeloze polders in het noorden. Zijn hart ging en gaat uit naar het vlakke land. Daar wandelt hij vele uren en daar denkt hij over alles, wat het leven mooi en minder mooi maakt. Hij maakt er ook foto's.

▲ Willem Friedrich: „Dat mystieke herken ik in het Oldambt.”

Foto: Harry Tielman

Honderden, duizenden plaatjes heeft hij de afgelopen vijftien jaar geschoten. En nu pas, op 58-jarige leeftijd, heeft hij zijn eerste expositie. In het gemeentehuis in Scheemda toont hij vijftigwin-

Door **Marcel Looden**

Hij schat dat hij zo'n tweedu-

zend foto's in het Oldambt heeft gemaakt. Hij wandelde veel in de streek en had op een bepaald moment de behoefte zijn indrukken te vereeuwigen. „Vijftien jaar geleden ben ik er mee begonnen. Met een eenvoudige camera, als hobby. Ik schat dat ik zo'n vier, -vijfdruizend foto's heb gemaakt. Ook in

Westerwolde en Drenthe hoor. Westerwolde vind ik ook mooi. Maar ik houd het meest van het Oldambt.”

En in die streek zijn het weer de polders bij Finsterwolde, die hem vooral trekken. De Reiderwolderpolder en de Carel Coenraadpolder zijn oorden, waar hij veel zwerft. „De gebie-

den tegen de dijken aan, die vind ik prachtig. Daar fotografeer ik veel. Mensen fotografeer ik niet, dieren ook nauwelijks. Alleen af en toe een man in een mistig landschap. Ik richt me vooral op het landschap en de ontwikkeling van de landbouw.”

Friedrich maakte al een fotoboek over Drenthe en schiet plaatjes voor toeristische instellingen. Hij kijkt ook voor de serie 'Het Oldambt. Mensen en landschap door de eeuwen heen'. Tien deeltjes, die gezamenlijk de historie van de streek weergeven. Deze week verschijnt het tweede deel en die uitgave was de aanleiding voor Friedrichs expositie-debuut. „De makers van de serie zeiden tegen me dat het tijd werd voor een expositie.

Plaatjesmaker

Voor mij hoefde het in eerste instantie niet zo. Ik ben maar een enthousiaste plaatjesmaker, zo noem ik mezelf altijd. Maar ik heb uiteindelijk toch maar ja gezegd.”

Hij heeft vijftig favoriete foto's gekozen. Prenten, die de verschillende seizoenen in het Oldambt weergeven. De duistere winterdagen, de zon die de polder teistert, een boer in een mistig landschap. Hovinga, natuurlijk hij, is de dichter, die de foto's extra kleur

geeft. „Zijn gedichten hebben iets mystieks, bijna iets religieus. Het is niet zomaar een beschrijving van het land. Dat mystieke, dat zie ik ook in het Oldambt. Ik heb zes gedichten uitgekozen, die worden bij de foto's opgehangen.”

De expositie wordt vrijdag in het gemeentehuis in Scheemda geopend door voormalig gedeputeerde Gerard Beukema. „Ik vind het een eer, dat hij de opening verricht.

Trots

En ik ben nu toch ook wel trots op deze eerste expositie.”

Schroom is zeker niet nodig. Het is toch prachtig hoe Friedrich zijn liefde voor het Oldambt in beeld openbaart? En met woorden ook trouwens, want lees maar hoe hij praat over zijn tochten door de polder. „Ik houd van alle jaargetijden. Ook de winter en herfst, als de wind je geselt. Dan loop ik over de lange rechte wegen en klim zo af en toe tegen een dijk omhoog. Ik maak een praatje met een boer en schiet een foto. Zo word ik weer helemaal fris.”

Het is een romantisch beeld, dat Willem Friedrich zich van het Oldambt heeft gevormd. Maar verlangen we niet allen naar enige romantiek in ons leven?